

PROCESSKRIFT 4

Sag   Københavns Byret
                 BS 31C-2382/2013

                 Martinus Idealfond
                 CVR 20033878
                 Mariendalsvej 94-96
                 2000 Frederiksberg
                 (advokat Martin Dahl Pedersen)

                 mod

                 Åndsvidenskabsforlaget
                 v/Kurt Christiansen
                 Limfjordsvej 29
                 2720 Vanløse

                 Kosmologisk Information
                 CVR. 12139101
                 Klintvej 104, Klint
                 4500 Nykøbing Sjælland

                 Kosmologisk Information
                 v/Ruth Olsen
                 CVR. 17398954
                 Klintvej 104, Klint
                 4500 Nykøbing Sjælland

                 www.martinus-webcenter.dk
                 v/Søren Ingemann Larsen
                 Vesterled 35, st.
                 2100 København Ø

ADVOKATFIRMA

WWW.KROMANNREUMERT.COM

CVR-NR. DK 62 60 67 11

KØBENHAVN

TLF.: +45 70 12 12 11

SAGSNR. 1006597 MDP/MDP

DOK. NR. 46702466-1

Fonden Det Tredie Testamente/The Third Testament Foundation
CVR. 29146721
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby

og

Livets skole i Åndsvidenskab
v/Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby
(alle v. advokat Peer B. Petersen)

PÅSTAND

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Dette processkrift afgives som opfølgning på det telefoniske retsmøde den 2. juni 2016 og de sagsøgtes processkrift D af 3. maj 2016.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER TIL SAGSØGERS PÅSTAND OM AFVISNING

1. Sagsøger har i processkrift 3 af 5. april 2016, punkt 1-7, siderne 2-5 redegjort udførligt for hvorfor, de sagsøgtes nye påstand 1 skal afvises. Der henvises hertil. Spørgsmålet, som den nye påstand vedrører, har allerede været behandlet af byretten i forbindelse med forberedelsen og behandlingen af sagen under den første delhovedforhandling. Byretten kan ikke nu under behandlingen af sanktionsspørgsmålene igen tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger forvalter sine rettigheder til Værket korrekt. Jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på byrettens dom side 35:

"Retten finder efter bevisførelsen endvidere ikke grundlag for at antage, at Martinus Institut har forvaltet sin opgave i forhold til udgivelse af værket på vilkårlig vis, herunder henset til karakteren af de foretagne rettelser, der i øvrigt dokumenteres."

Skulle byretten tage materielt stilling til den nye påstand og set hypotetisk give de sagsøgte medhold i påstanden, ville byretten skulle omgøre sin dom, hvilket der ikke er hjemmel til, hvorfor påstanden bør afvises.

2. I øvrigt bemærkes, at de sagsøgte slet ikke har retlig interesse i en særskilt pådømmelse af påstanden. Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger handler i strid med sin fundats er et anliggende for fondsmyndighederne at be-

dømme. De sagsøgte kan klage til fondsmyndighederne, såfremt de mener, at sagsøger handler i strid med fondsdatsen. Om dette måtte være tilfældet, er herefter et anliggende mellem fondsmyndigheden og sagsøger (og sagsøgers bestyrelse/rådet). De sagsøgte er imidlertid ikke påtaleberettigede i forhold til en retssag herom og har altså ingen retlig interesse i en pådømmelse af den nye påstand.

3. Hertil kommer, at den nye påstand, de hertil knyttede anbringender og den mængde af citater, der er optrykt i processkrift C af 22. januar 2016, under alle omstændigheder burde have været henholdsvis nedlagt, fremsat og inddraget i forbindelse med forberedelsen af hovedforhandlingen af den første del af sagen og ikke først nu i relation til sanktionsspørgsmålene, der jo knytter sig til spørgsmålet om krænkelse, der blev pådømt under den første hovedforhandling. Der er indtrådt præklusion, jf. retsplejelovens § 358, stk. 1, jf. stk. 6. Der er ingen undskyldelige grunde til, at dette ikke er sket tidligere, det vil føre til en forsinkelse af sagen nu at inddrage den nye påstand, de nye anbringender til støtter herfor og det nye materiale og det vil ikke medføre noget uforholdsmæssigt tab for de sagsøgte, at de sagsøgte afskæres fra at nedlægge den nye påstand, fremsætte de nye anbringender og inddrage det nye materiale til støtte for påstanden.
4. De sagsøgte indrømmer endog i processkrift D under f), at de er *"enige i, at spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger forvalter sine forpligtelser og ansvar til Martinus' værker korrekt, er behandlet og omfattet af den afsagte deldom"*. Herefter bygger de sagsøgte imidlertid en konstruktion op, idet de videre anfører, at det alene gælder *"i relation til selve krænkelsesspørgsmålet og ikke i relation til den resterende behandling og vurdering af de af sagsøger nedlagte sanktionspåstande."* Denne subtile sondring giver ingen juridisk mening og hviler på en fiktiv konstruktion. Det giver ganske enkelt ingen mening at løsrive behandlingen af sagsøgers forvaltning af sine rettigheder til værket i henseende til henholdsvis en krænkelsesdel og en sanktionsdel - og slet ikke i en situation, hvor byretten har vurderet, at der ikke er grundlag for at antage, at sagsøger har *"forvaltet sin opgave på vilkårlig vis, herunder henset til karakteren af de foretagne rettelser."* Dette forhold understreges da også af, at påstanden er generelt udformet og ikke på nogen måde afgrænset til alene at omhandle sanktionsdelen.
5. Sagsøger fastholder på ovenstående baggrund, at alle de sagsøgtes opfordringer på siderne 6, 16 og 22 i de sagsøgtes processkrift C vedrører spørgsmål, der blev afgjort ved deldommen af 11. december 2014, hvorfor de ikke vil blive besvaret på nuværende tidspunkt. Der er tale om bevisførelse, der er uden betydning for sagen på nuværende tidspunkt, jf. retsplejelovens § 341. Der er ikke belæg for at tillægge den manglende opfyldelse af provokationerne nogen processuel skadevirkning.
6. Det kan ses i de sagsøgtes processkrift D, side 4 under i), at de sagsøgte ønsker *"tilvejebragt en, gerne komplet, liste over sagsøgers ændringer af Martinus' værker"*, hvorefter de sagsøgte vil have udmeldt syn og skøn *"til nærmere belysning af den filologiske betydning af de pågældende ændringer."* Udover at der er tale om en helt overflødig og irrelevant bevisførelse, jf. retsplejelovens § 341 - navnlig i lys af byretsdommens dom, jf. ovenfor - er det under alle omstændigheder udelukket med sådanne bevisskridt på dette fremskredne tidspunkt af sagens behandling - over 1½ år efter den første deldom i sagen og 3¼ år efter stævningens indgivelse, jf. herved retsplejelovens § 353, stk. 4, og § 358, stk. 3. Jeg henviser samtidig til bestemmelsen i retsplejelovens § 336a, hvorefter parterne har pligt til at fremme sagen med fornøden hurtighed, og til at undgå unødige sagskridt.
7. Konklusionen på ovenstående må herefter være, at retten nu træffer afgørelse om afvisning af den nye påstand med dertil hørende anbringender og fremmer sagen mest muligt, herunder ved berømmelse af hovedforhandlingen af den anden del af sagen om sanktionsspørgsmålene snarest muligt, som det var tiltænkt ved beslutningen om opdelingen af sagen på retsmødet den 16. januar 2014. Herved kan den anden hovedforhandling som oprindeligt forudsat af parterne og byretten koncentreres om sanktionsdelen. Sagsøger lider betydelige retstab ved den langvarige proces, idet de sagsøgte ikke alene fortsætter med de krænkelse, de er blevet dømt for af byretten, men igangsætter også løbende nye krænkelse, jf. til eksempel bilag 83a-b. De sagsøgte kan naturligvis ikke

i den forbindelse blot henvise til, at sagsøger blot kunne have anlagt en forbudssag vedrørende krænkelserne mod de sagsøgte, da en sådan forbudssag ville have indebåret yderligere omkostninger for sagsøger.

YDERLIGERE DOKUMENTATION FOR TAB

8. Udover dokumentationen for tab fremlagt som bilag 74 og 79 fremlægges som yderligere dokumentation bilag 84, der viser nedgangen i salget af sagsøgers udgivelser efter fremkomsten af de sagsøgtes ulovlige kopier.

DE SAGSØGTES HÆFTELSE

9. Det fastholdes, at de sagsøgte hæfter solidarisk over for sagsøger. De har igennem hele sagsforløbet ageret sammen og fortsætter da også hermed, hvilket understreges ved de fremlagte bilag 83a-b. Såfremt retten ikke måtte være enig heri, er for fuldstændighedens skyld nedlagt en subsidiær betalingspåstand, hvorefter det overlades til rettens skøn at fastsætte en alternativ hæftelsesfordeling.

RELIGIONSFRIHED - DEN EUROPÆISKE MENNESKERETTIGHEDSKONVENTIONS ARTIKEL 9

10. De sagsøgtes anbringender om religionsfrihed med henvisning til artikel 9 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention blev først fremsat i slutningen af forberedelsen inden hovedforhandlingen af den første del af sagen. Fra det tidspunkt anvendte de sagsøgte imidlertid ganske megen energi på at fastslå, at Værket er "helligt" og at der er tale om "hellige tekster". Det må antages, at dette alene har været (et forgæves) forsøg på at finde en "kat-telem" for at undgå at blive dømt for ophavsretskrænkelserne, jf. sagsøgte Søren Ingemann Larsens indlæg på Facebook fra 22. januar 2016, bilag 85.

LOVLIGT SAMMENSAT OG BESLUTNINGSDYGTIGT RÅD

11. Sagsøger ser ikke noget behov for at kommentere på de sagsøgtes bemærkninger om sin korrespondance med Erhvervsstyrelsen, idet det kan oplyses, at det var en lovligt sammensat og beslutningsdygtigt råd, der traf beslutning om anlæggelse af denne retssag.

København, 29. juni 2016

Kromann Reumert

Martin Dahl Pedersen

BILAG

Bilag 83a-b	Korrespondance mellem parternes advokater i juni 2016 om yderligere krænkelse
Bilag 84	Sagsøgers opgørelse over nedgang i salg
Bilag 85	Søren Ingemann Larsens indlæg på Facebook fra den 22. januar 2016